

НИЋИФОР ДУЧИЋ

Архимандрит, историчар и добровољачки командант;
(Луг на Требишњици, 21. 11. 1832 – Београд, 21. 2/5. 3. 1900)

СУД: редовни члан Одсека историчког и државничког од 6. 2. 1869; секретар Одсека историчког и државничког (1874–1875; 1885–1888); потпредседник СУД (1887–1888); председник СУД (1889, 1890, 1891)

СКА: прави члан без опредељења од 15. 11. 1892; прави члан Академије друштвених наука од 28. 12. 1892.

Приступна беседа: *Свети Сава, српска црква и српска Краљевина у XIII веку*. ШТ.: СКА Глас 39 (1893) 1–21 + [3]. Шт. и у: Нићифор Дучић, Књижевни радови 5, Београд, 1898, 345–370. Проглашен 22. II 1893 (СКА Год. 6 (1892) 126, 148–149)

Биографија, библиографија: Дод. Поменику, 35–37 (М. Ђ. Милићевић). – НЕ 1 (Н. Радојчић). – ЕЈ 3 (А. Велић). – LEJ 1 (М. Коларић). – СКА Год. 8 (1895) 145–168. – LPJ 1 (Т. Крушеvac i Ђ. Р. Јовановић). – Д. Ј. Мартиновић: Портрети II. Цетиње 1987 Стр. 33–61. – Нова искра 1 (1899) 325–330 (Аноним). – ЕСИ 362–363 (Т. Суботин-Голубовић)

Некролог: Весник СЦ (1900) 274–292 (Љ. Јовановић и др.) и 376–383 [Тестамент Н. Дучића итд]. – Градина 1 (1900) 79–80 (Аноним). – ЛМС 202–203 (1900) 429–431 (С. Станојевић). – Српски Сион 10 (1900) 149–151 (Аноним). ПГ 21 (1900) 259–260 (Аноним). – Lj. JAZU 17 (1903) 150–155 (Т. Smičiklas)

Фотографија: САНУ–Ф 206, 206/1–8.